

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Kasíkové a soudkyně JUDr. Evy Kratzerové a Mgr. Kláry Obrtlíkové ve věci

oprávněné. **Miluše Andresová**, narozena 5. 9. 1985
bytem Husova 142, 250 80 Škvorec
zastoupena advokátkou JUDr. Anitou Pešulovou
sídlem Rumunská 1798/1, 120 00 Praha 2

proti
povinnému: **Město Úvaly**, IČO 002429331
sídlem Arnošta z Pardubic 95, 250 82 Úvaly

o zastavení exekuce

o odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu Praha východ ze dne 7. 1. 2026, č. j. 47 EXE 1674/2025-58

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se exekuce vedená na základě pověření Okresního soudu Praha východ ze dne 20. 10. 2025, č. j. 47 EXE 1674/2025-30 soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb zastavuje.
- II. Povinný je povinen zaplatit náklady exekuce ve výši 6 655 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení, soudnímu exekutorovi JUDr. Josefu Lavičkovi, Exekutorský úřad Cheb.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudním exekutorem a soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Praha – východ (dále jen „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 7. 1. 2026, č. j. 47 EXE 1674/2025-58 zamítl návrh povinného na zastavení exekuce vedené na základě pověření Okresního soudu Praha – východ ze dne 20. 10. 2025, č. j. 47 EXE 1674/2025-30.
2. Soud prvního stupně odůvodnil, že k návrhu oprávněné je na základě pověření Okresního soudu Praha – východ ze dne 20. 10. 2025, č. j. 47 EXE 1674/2025-30, proti povinnému vedena exekuce k vymození povinnosti zajistit náhradní výkon rozhodnutí povinného ze dne 24. 7. 2020, č. j. MEUV 6670/2020, kterým uložil povinné společnosti HOPE VALLEY, s. r. o., IČO 25754319, sídlem Bartoškova 1448/26, Praha 4, povinnost provést stavbu opěrné zdi podle rozhodnutí ze dne 23. 4. 2007, č. j. K/1315/07/Su/VUL tak, že vydá exekuční příkaz, ve kterém uvede jako způsob provedení exekuce náhradní výkon a na základě kterého ve lhůtě 60 dnů od vydání tohoto exekučního příkazu pověří ve smyslu § 112 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než povinnou podle vykonatelného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2025, č. j. 41 A 23/2025-102 a náhrady nákladů oprávněné a náhrady nákladů, které budou v průběhu exekuce určeny. Vedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb. Povinný podal dne 7. 11. 2025 podání, kterým se domáhal zastavení exekuce, když uvedl, že celé řízení o výkon rozhodnutí je zmatečné a vnitřně rozporné, neboť se týká správního rozhodnutí a postupu při výkonu státní moci výkonné. Povinný v souladu s předmětným exekučním titulem vydal 1. 9. 2025 exekuční příkaz, který byl téhož dne doručen do datové schránky společnosti HOPE VALLEY s. r. o., čímž nabyl právní moci. Dále uvedl, že podle exekučního titulu vybírá dodavatele, avšak správní soud nepočítal s tím, že nad rámec postupu stanoveného soudem musí být zpracována dokumentace k provedení stavby, musí být vybrán architekt nebo stavební inženýr. S ohledem na stavebně technické hledisko musí být provedeny další průzkumné práce včetně statického posudku. Oprávněná přitom neposkytla součinnost, nekomunikuje s architektem ani s úřadem. Povinný tak navrhl zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 písm. a), h) zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), neboť byl nařízen výkon rozhodnutí, aniž se exekuční titul stal vykonatelným, neboť exekuční příkaz, jak ukládal exekuční soud, byl vydán, dále není přípustný, neboť exekuce byla nařízena na výkon státní moci, čímž je porušen samotný ústavní princip dělby státní moci. V případě, že by povinný nekonal, nepřísluší civilním soudům a exekutorům, aby vymáhali vydání správního rozhodnutí. Postup v takovém případě vyplývá z § 131 správního řádu. Oprávněná s návrhem na zastavení exekuce nesouhlasila, když uvedla, že příslušnost soudního exekutora je dána § 40 odst. 1 písm. a) zák. č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“), když exekučním titulem je vykonatelné rozhodnutí soudu. Zpochybnila dále splnění povinností plynoucích z exekučního titulu s tím, že tvrzený exekuční příkaz nebyl oprávněné, která je účastníkem řízení, ze strany povinného doručován. Exekuční titul nesleduje pouze vydání exekučního příkazu, ale zejména jeho důsledné vymození až po stanovení osoby rozdílné od povinné společnosti k vymození stavby. Soud prvního stupně odkázal na ust. § 52 odst. 1 exekučního řádu, § 40 odst. 1 písm. e) exekučního řádu a § 68 odst. 1 písm. a), h) o.s.ř. Uzavřel, že v dané věci je exekučním titulem rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2025, č. j. 41 A 23/2025-102, jedná se o rozsudek soudu vydaný ve správním řízení soudním podle zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, je, splňuje-li další zákonem stanovené náležitosti, exekučním titulem ve smyslu exekučního řádu. Splňuje veškeré náležitosti, kdy konkrétnímu účastníku, tedy povinnému ukládá povinnost. Lze tedy vynucovat na povinném jeho splnění. Zcela nesprávný je odkaz na ustanovení správního řádu upravující postup nadřízeného orgánu za situace, kdy byl povinný zavázán k povinnosti rozhodnutím soudu. Pokud jde o námitku splnění povinnosti uložené povinnému exekučním titulem tím, že byl povinným vydán exekuční příkaz, pak exekuční titul neukládá toliko povinnost vydat exekuční příkaz, ale též na jeho základě ve lhůtě 60 dnů od vydání exekučního příkazu pověřit podle § 119 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobou než povinnou. Vydal-li povinný exekuční příkaz dne 1. 9. 2025, bylo jeho povinností ve lhůtě do 31. 10. 2025 splnit též druhou z uvedených povinností. Z podání povinného se podává, že tak neučinil. Exekuční řízení tedy bylo zahájeno po právu a není namístě jeho zastavení.

3. Povinný podal proti tomuto usnesení včas odvolání. Oprávněná se podle § 37 exekučního řádu v exekučním řízení může domáhat vymození povinnosti povinným dobrovolného nesplněního plnění, které mu bylo uloženo. Povinný uvedl, že zhotovitel byl vybrán, smlouvu dostal a nyní provádí projekční práce k přípravě dokumentace ke zhotovení stavby, aby mohl provést vlastní výstavbu. Nemůže se tedy oprávněná domáhat exekučního splnění věci, která byla dobrovolně splněna před zahájením exekučního řízení a současně se nemůže domáhat splnění věci, která ke dni zahájení řízení není v prodlení. Taková věc nemůže být z podstaty postižena exekucí. Povinný shrnul, že Městský úřad Uvaly vypravil dne 1. 9. 2025 exekuční příkaz, který byl dodán v souladu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

se zákonem společnosti HOPE VALLEY s. r. o., do datové schránky ještě téhož dne. Exekuční příkaz podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 11. 9. 2025 nabyl právní moci, jelikož se proti němu podle § 111 odst. 3 správního řádu nelze odvolat. Městský úřad tedy zahájil exekuční řízení dobrovolně před podáním návrhu oprávněné dne 12. 9. 2025. Návrh na zahájení exekuce byl tedy podán v rozporu se zákonem, jelikož bylo povinným dobrovolně plněno. Rozsudek uložil Městu Úvaly, aby do 60 dnů od vydání usnesení provedl výběr zhotovitele. Lhůta započala od 12. 9. 2025 a skončila 11. 11. 2025. I kdyby se teoreticky přistoupilo na lhůty s počátkem od 1. 9. 2025, tak podáním návrhu na zahájení exekuce den 12. 9. 2025 v části, kdy měla být splněna povinnost až po zahájení exekuce (60 dnů) proti povinnému, je takové podání zcela zjevně nezákonné a není způsobilé, aby bylo vůbec v této části zahájeno. Poukázal na nálezný Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 16/14, kdy řešil Ústavní soud otázku zneužití práva ze strany navrhovatele. Oprávněná může podat návrh na nařízení exekuce pouze v případě, že povinný ve lhůtě pro dobrovolné splnění povinnosti nesplnil to, co mu exekučním titul ukládá. To ještě není-li zřejmé, že povinný konal. V daném případě však byl vydán exekuční příkaz a zahájen výběr dodavatele, jinak by se jednalo o šikanózní exekuční návrh. Povinný dodal, že samotná stanovená lhůta soudem v rozsudku byla zcela přepjatá a vysloveně teoretická. Povinný shrnul, že napadeným usnesením soud rozhodl svévolně v rozporu se zákonem, neboť byl podán zřejmě nezpůsobilý návrh na zahájení exekuce v části vztahující se k vlastnímu vydání exekuce Městským úřadem Úvaly nezákonně, když exekuční návrh byl již vydán, tedy nebyla naplněna podmínka § 37 odst. 2 exekučního řádu. Dále uvedl, že nezpůsobilý návrh na zahájení exekuce je i v části vztahující se k výběru zhotovitele povinným, když exekuční návrh byl podán zcela zjevně předčasně, kdy nebyla splněna podmínka uvedená v § 37 odst. 2 exekučního řádu. Oprávněná by byla oprávněna k podání návrhu na výkon rozhodnutí v části vztahující se k výběru zhotovitele Městským úřadem Úvaly až dnem 12. 11. 2025, tedy i řízení by bylo možné zahájit exekutorským úřadem dne 12. 11. 2025 nebo později za podmínky, že by do zahájení exekuce nebylo městským úřadem plněno dobrovolně. Povinný navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno jako nezákonné, exekuce byla zastavena a povinnému přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

4. Oprávněná se k odvolání vyjádřila a navrhla, aby Krajský soud v Praze jako soud odvolací zamítl odvolání povinné. Uvedla, že exekuční titul nesleduje pouze vydání exekučního příkazu způsobilosti povinné, ale zejména jeho důsledné vymození až po stanovení osoby rozdílné od povinné k provedení stavby. Okolnosti nedostatku činnosti správního orgánu soud exekučnímu titulu konstatoval, když uvedl, že „soud žalovaného důrazně upozorňuje na to, že exekuci je možné nařídit nejpozději do 5 let a provádět ji nejpozději do 10 let, co měla být povinnost splněna dobrovolně“. Povinnost zbudovat opěrnou zeď měla být splněna do 5. 10. 2020. Soud přitom shledal, že se žalovaný dopustil nezákonné činnosti, když nepřistoupil k náhradnímu výkonu rozhodnutí zbudovat opěrnou zeď, ačkoliv mu muselo být zřejmé, že stavebník dobrovolně (ani na základě donucovacích pokut) svou povinnost nesplnil a zároveň byl žalovaný srozuměn s tím, že nedokončení pilotové zdi se extrémně intenzivně dotýká práv žalobkyně, zejména života a zdraví, avšak stěžejního vlastnického práva žalobkyně, neboť je ohrožena vlastní existence domu, ve kterém žalobkyně žije se svou rodinou. Soud žalovaného důrazně upozorňuje na to, že setrvání v nezákonné nečinnosti může mít i trestněprávní důsledky. Oprávněná dále uvedla, že povinná sice vydala exekuční příkaz, ale dalším stanoveným povinností již nedostála, příp. o nich mlčí. Je třeba zdůraznit, že v předcházejícím řízení bylo vydáno několik exekučních příkazů či donucovacích pokut, nicméně tyto nevedly ke splnění povinnosti stavebníka. Právě z toho důvodu podala oprávněná správní žalobu ke Krajskému soudu v Praze z důvodu nezákonného zásahu povinné. Vzhledem k tomu, že povinná nesplnila povinnost uloženou v tomto rozsudku řádně a včas, nadále udržuje protizákonný stav, nezbyvalo než se domáhat výkonu rozhodnutí. Ze strany oprávněné nejde o šikanu, ale obavy o život. Povinná zcela odhlíží od závazného názoru uvedeného v exekučním titulu. Je toho názoru, že stavebník splní uloženou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

povinnost dobrovolně s tím, že k tomu mu poskytuje a průběžně prodlužuje lhůty, čímž tedy dochází k dalším průtahům. Přestože byla povinná poučena ze strany soudu, jakým způsobem má postupovat, odmítá povinnost splnit dobrovolně. Povinná je přesvědčena, že exekuční titul vydal někdo, kdo nerozumí stavebnímu řízení a nelze jej realizovat. Tyto argumenty však mohla povinná vznést v řízení o kasační stížnosti, předmětem daného řízení je již samotný výkon rozhodnutí.

5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání bylo podáno včas, proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné a osobou k tomu oprávněnou, přezkoumal rozhodnutí soudu prvního stupně podle § 212, § 212a odst. 5 a § 254 odst. 8 o.s.ř. a aniž nařídil jednání, dospěl k následujícím závěrům.
6. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
7. Podle § 55 odst. 1 exekučního řádu návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li manžel povinného návrh na zastavení exekuce podle § 262b občanského soudního řádu, rozhodne o tomto návrhu exekutor na základě písemných dokladů i bez souhlasu oprávněného do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Nevyhoví-li exekutor návrhu, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o návrhu rozhodne. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije. Podle odst. 3 podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhoví návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu. O zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuce soud, který při rozhodování postupuje podle odstavce 5 (odst. 4). O zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu (odst. 5).
8. Podle § 268 odst. 1 o.s.ř. výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným; b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení; d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a § 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit; e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů; f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267); g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku; h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
9. Podle § 40 odst. 1 písm. a) exekučního řádu je exekučním titulem vykonatelné rozhodnutí soudu nebo exekutora, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek.
10. Podle § 351 odst. 1 o.s.ř., ukládá-li vykonávané rozhodnutí jinou povinnost, uloží soud za porušení této povinnosti povinnému pokutu až do výše 100 000 Kč. Nesplní-li povinný ani poté vykonávané rozhodnutí, ukládá mu soud na návrh oprávněného další přiměřené pokuty, dokud

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

výkon rozhodnutí nebude zastaven. Pokuty připadají státu. Podle odst. 2 zaplacením, pokut se povinný nezprošťuje povinnosti nahradit újmu.

11. Judikatura zdůrazňuje, že nezbytným předpokladem provedením exekuce je, aby práva a jím odpovídající povinnosti byly ve vykonávaném rozhodnutí či jiném titulu určeny přesným a nepochybným způsobem. Není-li možné dovodit z exekučního titulu náležitosti materiální vykonatelnosti podle § 261a odst. 1 o.s.ř. ani výkladem s přihlédnutím k povaze uložené povinnosti či ke způsobu exekuce, nelze takové rozhodnutí vykonat. Soud, resp. soudní exekutor, pak exekuční návrh zamítne. Z povahy exekučního řízení plyne, že z hlediska požadavku materiální vykonatelnosti titulu chybějící okolnosti v exekučním řízení již zásadně zjišťovat nemůže, tedy že v exekučním řízení není přípustné titul navržený v exekuce o tyto doplňovat, natož pak zjišťovat dokazováním. To, co má povinný plnit musí korespondovat se způsoby exekuce, které jako přípustné předjímá exekuční řád.
12. *Exekuční titul ukládající povinnost jinou, než zaplacení peněžitě částky je materiálně vykonatelný, jen je-li možné nařídít jeho výkon některým ze způsobů uvedených v § 258 odst. 2 o.s.ř. Způsob exekuce na nepeněžitě plnění se řídí povahou uložené povinnosti. Při zkoumání této povahy soud vychází, přibližuje k předepsanému způsobu exekuce, z obsahu rozhodnutí, především z jeho výroku, případně i z odůvodnění, avšak pouze za účelem výkladu výroku, tedy k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti; výrok titulu nelze jakkoli doplňovat či opravovat. Ukládá-li exekuční titul povinnost k nepeněžitému plnění, které neodpovídá některému ze způsobů exekuce uvedenému v § 258 odst. 2 o.s.ř., nelze vyhovět požadavku zakotvenému v ustanovení § 257 o.s.ř. a takový titul není proto možno z materiálního hlediska vykonat (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 965/2003).*
13. Z obsahu spisu soudu prvního stupně se podává, že podáním ze dne 12. 9. 2025 se oprávněná domáhala pověření soudního exekutora vedením exekuce k vymození povinnosti vyplývající z exekučního titulu, a to rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2025, č. j. 41 A 23/2025-102, který nabyl právní moci dne 13. 8. 2025 a je vykonatelný. Vymáhanou povinností je povinnost spočívající v zajištění náhradního výkonu rozhodnutí povinného (v exekučním titulu žalovaného) ze dne 24. 7. 2020, č. j. MEUV 6670/2020, kterým uložil povinné společnosti HOPE VALLEY, s. r. o., IČO 25754319, sídlem Bartoškova 1448/26, Praha 4, povinnost provést stavbu opěrné zdi podle rozhodnutí ze dne 23. 4. 2007, č. j. K/1315/07/SU/BUL tak, že do sedmi dnů od právní moci tohoto rozsudku vydá exekuční příkaz, ve kterém uvede jako způsob provedení exekuce náhradní výkon, a na základě kterého ve lhůtě 60 dnů od vydání tohoto exekučního příkazu pověří ve smyslu § 119 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než povinnou. Povinný dobrovolně nesplnil povinnost vyplývající z exekučního titulu. Soud prvního stupně návrhu vyhověl a pověřil dne 20. 10. 2025 pod č. j. 47 EXE 1674/2025-30 vedením exekuce k vymáhání povinnosti zajistit náhradní výkon rozhodnutí povinného ze dne 24. 7. 2020, č. j. MEUV 6670/2020, kterým uložil povinné společnosti HOPE VALLEY s. r. o., IČO 25754319, sídlem Bartoškova 1448/26, Praha 4, povinnost provést stavbu opěrné zdi podle rozhodnutí ze dne 23. 4. 2007, č. j. K/1315/07/SU/BUL, tak, že vydá exekuční příkaz, ve kterém uvede jako způsob provedení exekuce náhradní výkon, a na základě kterého ve lhůtě 60 dnů od vydání tohoto exekučního příkazu pověří ve smyslu § 119 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než povinnou, a to podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2025, č. j. 41 A 23/2025-102, pro náklady oprávněné a náhrady nákladů exekuce, které budou v průběhu exekuce určeny soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb.
14. Dne 27. 11. 2025 předložil soudní exekutor soudu prvního stupně návrh povinného na zastavení exekuce. V návrhu na zastavení exekuce ze dne 6. 11. 2025 povinný uvedl, že 5. 11. 2025 mu bylo doručeno vyrozumění o zahájení exekuce a výzva ke splnění povinnosti soudním exekutorem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

v řízení zahájeném dne 12. 9. 2025. Celé zahájení výkonu rozhodnutí, kterým se oprávněná domáhá vydání správního rozhodnutí Městem Úvaly prostřednictvím soudního exekutora schváleného civilním soudem, je od počátku zmatečné a vnitřně rozporné, zasahující do oblasti správního práva a postupu při výkonu státní moci výkonné. Shrnuje závěry vyplývající z exekučního titulu a uvedl, že Městský úřad Úvaly dne 1. 9. 2025 vydal exekuční příkaz, který byl doručen v souladu se zákonem společnosti HOPE VALLEY, s. r. o., IČO 25754319 do datové schránky ještě téhož dne. Exekuční příkaz podle správního řádu nabývá právní moci dnem doručení, a nikoliv dnem vydání nebo schválení soudem. 1. 9. 2025 tedy exekuční příkaz nabyl právní moci, protože podle § 111 odst. 3 správního řádu se proti němu nelze odvolat. Město Úvaly dále uvedlo, že podle rozsudku vybírá dodavatele, kdy musela být provedena a s čím správní soud v rozsudku nepočítal, odborná posouzení odborníků v oblasti stavebnictví, včetně posouzení statiky stavby, aby mohla být zvolena nejúčinnější metoda stavby a její rozsah tak, aby odpovídal podmínce „nezbytně nutné stavební úpravy opěrné zdi“. V této souvislosti architekt města dospěl k závěru, že se musí nad rámec postupu stanoveného soudem především zpracovat dokumentace k provedení stavby. A to z toho důvodu, že spis obsahuje pouze dokumentaci ve fázi ke stavebnímu povolení. Ve spise absentuje dokumentace k provedení stavby, bez této dokumentace není možné vybrat zhotovitele stavby. Povinný tedy zahájil kroky k zajištění dokumentace k provedení stavby a pro výběr zhotovitele. Navíc je třeba ze stavebně technického hlediska u tohoto typu staveb nad rámec postupu stanoveného soudem ke zpracování dokumentace k provedení stavby provést průzkumné práce spočívající v měření integrity stávajících nosných pilotů, které budou tvořit základy nosné zdi. Součástí průzkumných prací je nezbytný statický posudek provedený statikem. Společnost HOPE VALLEY s. r. o., která se dobrovolně pokusila o nápravu své povinnosti, chce zeď postavit a učinila kroky k provedení stavby. Jedním z nich bylo provedení statického posudku. Přes počáteční snahu však oprávněná odmítla součinnost při vypracování statického posudku. Následně byl městem zajištěn statik, který se dostavil s úředníkem Městského úřadu Úvaly v souladu s principem rychlosti a hospodárnosti podle § 6 odst. 1, 2 správního řádu, avšak nebyl jim umožněn přístup do domu. Oprávněná nekomunikovala, nereagovala na telefonické výzvy, neozvala se zpět. V úterý 4. 11. 2025 bylo doručeno podání s obsahem, že Miluše Andresová si nepřeje, aby městský úřad postupoval takto a vyžaduje písemnou výzvu. Z toho plyne, že oprávněná nemá zájem o skutečné naplnění jejího požadavku, a to vlastní stavby zdi. Obálky k výběrovému řízení k veřejné zakázce byly doručeny a předseda výběrové komise určil datum otevírání obálek na 11. 11. 2025. Dne 9. 10. 2025 povinná informovala o postupu Krajský soud v Praze. Povinný navrhl, aby v souladu s § 268 odst. 1 písm. a), g) o.s.ř. byla exekuce zastavena, neboť byla nařízena, ačkoliv se rozhodnutí dosud ke dni zahájení exekuce soudním exekutorem nestalo vykonatelným. Usnesení – exekuční příkaz byl podle správního řádu v té době již vydán. Dalším důvodem, pro který by exekuce měla být zastavena je skutečnost, že výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat. Jednak je tak shodně jako u písm. a) skutečnost, že exekuční příkaz podle správního řádu byl vydán, ještě před zahájením exekuce soudním exekutorem, jednak samotná podstata věci, že je nařízena exekuce na činnost orgánu státní moci, jelikož se jedná o výkon přenesené působnosti státní správy ve správním řízení je porušen samotný ústavní princip dělby státní moci a výkonu státní moci. Soud prvního stupně měl tedy výkon exekuce na činnost moci výkonné odmítnout pro zjevnou věcnou nepříslušnost soudního exekutora.

15. Oprávněná nesouhlasila se zastavením exekuce. Uvedla, že příslušnost soudního exekutora k výkonu exekuce rozhodnutí vydaných před správním soudem je dána § 40 odst. 1 písm. a) exekučního řádu, z něhož plyne, že exekučním titulem je vykonatelné rozhodnutí soudu nebo exekutora, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek ve spojení s § 37 odst. 2 exekučního řádu. Tato zákonná ustanovení jasně definují okruh rozhodnutí – exekučních titulů, na základě, kterých je možné vydat pověření soudního exekutora k provedení exekuce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

Mezi takováto rozhodnutí patří i předmětný exekuční titul. Argumentace povinného stran vydání exekučního příkazu v jeho vlastní působnosti je v dané věci nepodstatná, neboť toto nebylo doručeno oprávněné, ačkoliv podle exekučního titulu je oprávněná vždy účastníkem řízení. Zpochybňuje tak splnění povinností vyplývajících z exekučního titulu. Nad to exekuční titul nesleduje pouze vydání exekučního příkazu v působnosti povinné, ale zejména jeho důsledné vymození až po stanovení osoby rozdílné od povinné k provedení stavby. Povinný byl nadřízenými institucemi, stejně jako veřejným ochráncem práv upozorněn na nezákonný stav, upozornění přehlížel, neakceptoval, bránil se zcela nesmyslnými právními domněnkami o nemožnosti zasáhnout důvodu soukromého charakteru stavby. Přestože mu soud jasně vysvětlil nesprávnost právního názoru, z návrhu na zastavení exekuce vyplývá, že právní výklad soudu opět neakceptuje. Soud uložil povinnému, aby v rámci zadání veřejné zakázky malého rozsahu připravil zadávací dokumentaci, na základě, které osloví potencionální dodavatele, kterým musí poskytnout přiměřený čas pro zpracování nabídek. Následně musí tyto nabídky vyhodnotit a uzavřít s vybraným dodavatelem smlouvu. Stavba opěrné zdi nepředstavuje rozsáhlou stavební činnost, zároveň její technické parametry vycházejí z projektové dokumentace schválené již stavebním povolením. Soud má za to, že žalovaný disponuje dostatečnými podklady pro zpracování zadávací dokumentace, kterou by měl být schopen vyhotovit v rádech jednotek týdnů, jak plyne z exekučního titulu. Exekuční titul jasně stanovil povinnému návod s časovým harmonogramem, jak má být v řízení postupováno. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny povinnosti stanovené v exekučním titulu, povinný nadále udržuje protiprávní vztah. Oprávněná poskytuje součinnosti, dne 24. 11. 2025 se dostavila na domluvenou schůzku s představiteli obce s tím, že až nyní byl nastíněn její postup a úkony, které při věci učinili. Při poslední návštěvě před podáním exekučního návrhu bez právního zástupce s oprávněnou odmítli mluvit, nebylo jí umožněno nahlédnout ani do spisové dokumentace. Lze však kvitovat to, že za jednání právníka obce se omluvili s příslibem, že s ní do budoucna jednáno jako s účastnicí řízení a bude včas a řádně informována. Vzhledem k tomu, že povinný komunikuje s oprávněnou až po nařízení exekuce, je zřejmé, že povinný neměl v úmyslu plnit dobrovolně. Oprávněná nemá jiné prostředky nápravy protiprávního stavu než v daném řízení. Soudní exekutor vyrozuměl o zahájení exekuce a vyzval ke splnění povinností výzvou ze dne 31. 10. 2025, č. j. 176 EX 00364/25-019. Následně soud prvního stupně návrh na zastavení exekuce zamítl, aniž ve věci nařídil jednání.

16. Odvolací soud provedl podle § 213 o.s.ř. dokazování

17. Exekučním titulem je v dané věci rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2025, č. j. 41 A 23/2025-102 a který se stal pravomocným dne 13. 8. 2025 a vykonatelným ve výrocích I., III., IV. a V. 13. 8. 2025 a ve výroku II. dne 21. 8. 2025. Exekučním titulem bylo rozhodnuto ve věci žalobkyně (v tomto řízení oprávněné) proti žalovanému Městskému úřadu Úvaly, (v tomto řízení povinnému) za účasti osoby zúčastněné na řízení, a to Společenství jednotek pro dům Tyršova čp. 7, sídlem Tyršova 7, 250 83 Škvorec tak, že žaloba byla odmítnuta v části, v níž se žalobkyně domáhala, aby soud přikázal žalovanému naříditi náhradní výkon rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím č. j. MEUV 3852/2022STU ze dne 31. 5. 2022, kterým nařídil odstranění kontejnerového stání na pozemku parc. č. 1385 v katastrálním území Škvorec (výrok I.). Výrokem II. bylo žalovanému uloženo zajistit náhradní výkon rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2020, č. j. MEUV 6670/2020, kterým uložil povinné společnosti HOPE VALLEY s. r. o., IČO 25754319, sídlem Bartoškova 1448/26, Praha 4, povinnost provést stavbu opěrné zdi podle rozhodnutí ze dne 23. 4. 2007, č. j. K/1315/07/SU/BUL, tak, že do sedmi dnů od právní moci tohoto rozsudku vydá exekuční příkaz, ve kterém uvede jako způsob provedení exekuce náhradní výkon, a na základě kterého ve lhůtě 60 dnů od vydání tohoto exekučního příkazu pověří ve smyslu § 119 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než povinnou (výrok II.). Žaloba byla dále zamítnuta v části, v níž se žalobkyně domáhala,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

aby soud přikázal žalovanému nařídit náhradní výkon rozhodnutí stavebního úřadu rozhodnutím č. j. MEUV 949/2021 STU ze dne 3. 2. 2021, kterým zakázal užívání nedokončené stavby D – garáže. (výrok III.). Dále bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV., V.).

18. Z usnesení, které bylo vydáno Městem Úvaly, Městským úřadem Úvaly, tajemníkem dne 1. 9. 2025, značka MEUV 6683/2025S-212/2024 se podává, že byl vydán tímto usnesením exekuční příkaz, za účelem splnění nepeněžitě povinnosti spočívající ve zbudování opěrné zdi na pozemku parc. č. 1385 jako podpěry pozemku parc. č. st. 168 a stavebního objektu č. p. 142, který je součástí tohoto pozemku. Exekuce bude provedena náhradním výkonem formou zbudování opěrné zdi na pozemku parc. č. 1385 jako podpěry pozemku parc. č. st. 168 a stavebního objektu č. p. 142, který je součástí tohoto pozemku v souladu se schválenou stavební dokumentací a případnými stavebními změnami a úpravami v rámci stavby před dokončením. Výkon tohoto exekučního příkazu se provede prostřednictvím pověření podle § 119 správního řádu provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobou než povinnou, a to na náklady povinné. Následně soud prvního stupně návrh na zastavení exekuce zamítl, aniž ve věci nařídil jednání. O vydání exekučního příkazu byla oprávněná informována dne v listopadu 2025.
19. Z výpisu usnesení 14. řádného jednání rady Města Úvaly konané v řádném termínu dne 12. 11. 2025 v 8.00 hod. bylo zjištěno, že rada Města Úvaly (usnesení č. R-351/2025) rozhodla, že v souladu s doporučením hodnotící komise o výběru nejvýhodnější nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem „Realizační dokumentace stavby a provedení opěrné zdi Pivovar Škvorec“ o přidělení zakázky účastníkovi BM Construction, spol. s r. o., se sídlem U klubu 1741/5, 143 00 Praha 4 – Modřany, IČO: 284 98 771, který podal nejnižší nabídkovou cenu ve výši 5 215 124,53 Kč bez DPH (cena včetně DPH 6 310 300,68 Kč). Byla pověřena starostka, aby podepsala smlouvu o dílo na veřejnou zakázku malého rozsahu s názvem realizační dokumentace stavby a provedení opěrné zdi Pivovar Škvorec se společností BM Construction, spol. s r. o. se sídlem U klubu 174/5, 143 00 Praha 4, IČO 28498771 za celkovou cenu ve výši 5 215 124,53 Kč bez DPH (6 310 300,68 Kč včetně DPH), částka bude hrazena z rozpočtu města. Vedoucímu odboru investic a dopravy OID bylo uloženo zajistit realizaci tohoto usnesení.
20. Odvolací soud se nejprve zabýval tím, zda je možné vykonat předmětný exekuční titul v exekučním řízení. Odvolací soud v této souvislosti odkazuje na ust. § 40 odst. 1 písm. a) exekučního řádu, podle něhož exekučním titulem je vykonatelné rozhodnutí soudu nebo exekutora, pokud přiznává právo, zavazuje k povinnosti nebo postihuje majetek. Exekučním titulem mohou být i exekuční tituly, které jsou vydány v řízení vedeném podle soudního řádu správního. Rozhodnutí přitom musí přiznávat právo konkrétní osobě či zavazovat k povinnosti nebo postihovat majetek konkrétní osoby. V takovém případě lze na základě takového exekučního titulu vynucovat na povinném jeho splnění. Exekuční titul, pokud je řádným exekučním titulem, musí být vykonatelný formálně i materiálně. Vůči formální vykonatelnosti vznášeny námitky v tomto řízení nebyly, pokud byla zpochybňována materiální vykonatelnost, pak odvolací soud uzavírá, že exekuční titul splňuje i podmínku materiální vykonatelnosti, neboť přesně a určitě označuje osobu oprávněnou, osobu povinnou, ale i povinnost, která má být splněna včetně lhůty, v jaké tato povinnost má být splněna. Tato námitka odvolatele tedy nebyla shledána jako důvodnou.
21. Z exekučního titulu se podává, že výrok II., který je předmětem vymáhání v tomto řízení, nabyl právní moci dne 13. 8. 2025 a dne 21. 8. 2025 se stal vykonatelným. Tímto výrokem bylo uloženo povinné osobě zajistit náhradní výkon rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2020, č. j. MEUD 6670/2020 povinnost provést stavbu opěrné zdi podle rozhodnutí ze dne 23. 4. 2007, č. j. k/1315/07/SU/BuI, a to tak, že do 7 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydá exekuční příkaz, ve kterém uvede jako způsob provedení exekuce náhradní výkon, a na základě kterého ve lhůtě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

60 dnů od vydání exekučního příkazu pověřit ve smyslu § 119 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než osobu povinnou. Z provedeního dokazování je zřejmé, že exekuční titul ukládá povinnost rozdělenou do dvou částí, jednak vydání exekučního příkazu, a to ve lhůtě 7 dnů od právní moci rozsudku (tj. od 13. 8. 2025), další povinností je povinnost ve lhůtě 60 dnů od vydání exekučního příkazu pověřit provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než osobu povinnou. Pro posouzení věci je podstatné, že o vydání exekučního příkazu se dozvěděla oprávněná až v listopadu 2025 po zahájení exekuce. Exekuční řízení bylo zahájeno dne 12. 9. 2025, exekuční příkaz byl vydán dne 1. 9. 2025. Je tedy zřejmé, že v době, kdy byla zahájena exekuce již splnil povinný první část uložené povinnosti, tedy vydat exekuční příkaz, o čemž však oprávněná nebyla informována před zahájením exekuce. Pokud se týká druhé části povinnosti uložené exekučním titulem, tedy ve lhůtě 60 dnů od vydání exekučního příkazu pověřit provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než povinnou, pak v době, kdy byla zahájena exekuce, tato povinnost ještě nebyla vykonatelná. V současné době je tato povinnost již splněna, jak plyne z důkazu provedeního výpisem z usnesení rady Města Úvaly č. R-351/2025. Odvolací soud tak uzavírá, že pokud se týká první z povinností, tedy vydání exekučního příkazu pak nebyl návrh na zahájení exekučního řízení podán důvodně, když v té době již exekuční příkaz byl vydán. Návrh byl vydán předčasně ohledně druhé části této povinnosti, tedy ve lhůtě 60 dnů od vydání exekučního příkazu pověřit podle § 119 zák. č. 500/2004 Sb. provedením stavebních prací opěrné zdi jinou osobu než osobu povinnou. Přičemž je třeba podotknout, že tvrzení povinné v exekučním návrhu, že první povinnost (vydat exekuční příkaz) nebyla splněna, pak logicky vylučovalo domáhat se zároveň exekuce druhé povinnosti, kde se pariční lhůta (k plnění) odvíjí až od splnění první povinnosti.

22. Z uvedeného lze uzavřít, že návrh podaný oprávněnou na zahájení exekuce a pověření soudního exekutora vedením exekuce byl zčásti co do exekučního příkazu nedůvodný a zčásti předčasný, pokud se týká druhé části stanovené povinnosti. Odvolací soud tedy změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se exekuce vedená na základě pověření Okresního soudu Praha východ ze dne 20. 10. 2025, č. j. 47 EXE 1674/2025-30 soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb zastavuje s odkazem na § 268 odst. 1 písm. a), h) o.s.ř.
23. Podle § 89 exekučního řádu dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil. V případě zastavení exekuce pro nemajetnost povinného hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje exekutorovi oprávněný. Pro případ zastavení exekuce pro nemajetnost povinného si může oprávněný s exekutorem předem sjednat vyšší účelně vynaložených výdajů.
24. Podle § 271 o.s.ř. dojde-li k zastavení nařízeného výkonu rozhodnutí, rozhodne soud o náhradě nákladů, které účastníkům prováděním výkonu rozhodnutí vznikly, podle toho, z jakého důvodu k zastavení výkonu rozhodnutí došlo. Může také zrušit dosud vydaná rozhodnutí o nákladech výkonu, popřípadě uložit oprávněnému, aby vrátil, co mu povinný na náklady výkonu rozhodnutí již zaplatil.
25. Z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 26 Cdo 4287/2014 vyplývá, že na úhradu nákladů exekuce při jejím zastavení se použije § 89 exekučního řádu ve spojení s kritérii obsaženými v § 271 o.s.ř. Na oprávněného by povinnost k náhradě nákladů exekuce měla být přenášena pouze ve výjimečných případech, kdy oprávněný podal návrh na nařízení exekuce, ačkoli byl seznámen s poznatky, z nichž se dal předvídat neúspěch takové exekuce, a nedostal tak požadavku náležité opatrnosti a uvážlivosti. Nestane-li se tak, nelze spravedlivě požadovat náhradu těchto nákladů od oprávněného, který tuto situaci nezavinil. Povinnost hradit náklady takto neúspěšné exekuce pak nastává na straně povinného, který byl v době nařízení exekuce zavázán ke splnění povinnosti uložené mu pravomocným a vykonatelným exekučním titulem a na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že exekuční titul byl později rozhodnutím soudu zrušen.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

26. Na druhou stranu při rozhodování o nákladech exekuce je třeba vždy zkoumat otázku procesního zavinění toho kterého účastníka na zastavení exekuce. Nelze tedy automaticky povinnost jejich zaplacení ukládat oprávněnému či povinnému, ale vždy je třeba zkoumat, jaké důvody k zastavení exekuce vedly, jak na to pamatuje ustanovení § 271 o.s.ř. (srov. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1294/09).
27. Soud nebo exekutor musí vždy rozhodnout při úplném zastavení exekuce o náhradě nákladů mezi účastníky navzájem i o náhradě nákladů exekuce, protože právní mocí rozhodnutí, kterým se exekuce končí, zaniká i účinnost příkazu k úhradě nákladů exekuce jako podkladu pro vymáhání nákladů a k jeho zrušení není třeba v usnesení o zastavení exekuce zvláštního výroku. Příkazy k úhradě nákladů exekuce nejsou v dalších exekucích jako exekuční tituly uplatňovány, protože exekučním titulem je usnesení o zastavení exekuce
28. Odvolací soud dospěl k závěru, že zavinění na zastavení exekuce lze přičítat oprávněné, která podala exekuční návrh zčásti v době, kdy první z povinností byla splněna a druhá se nestala vykonatelnou. Nicméně odvolací soud zohlednil, že povinný oprávněnou o splnění (první) povinnosti neinformoval, ačkoliv ta byla účastnicí soudního řízení, v němž byl exekuční titul vydán. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že povinnost k zaplacení nákladů řízení za této situace nelze uložit oprávněné, ale ani povinnému, když subjektivně každý z nich nesl zavinění na nesprávném zahájení exekuce ohledně jedné z vymáhaných povinností. Bylo tedy rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudním exekutorem a soudy obou stupňů (§ 1514 odst. 1, § 221 odst. 1, § 142 odst. 2 o.s.ř.).
29. Vzhledem k zastavení exekuce bylo nutno rozhodnout též o nákladech exekuce soudního exekutora. Náklady exekuce v celkové částce 6 655 Kč sestávají z odměny ve výši 2 000 Kč a paušální náhrady nákladů 3 500 Kč a DPH 21 % (§ 11 odst. 2, § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., exekutorský tarif). Povinnost k náhradě nákladů exekuce leží vzhledem k jeho postoji ohledně informační povinnosti na povinném, neboť nesplnění této povinnosti zjevně zapříčinilo podání exekučního návrhu oprávněnou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř.

Praha 31. března 2026

JUDr. Martina Kasíková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná